

Магията, с която запленяват големите таланти

На 11 март, клуб „Нова Хмелнице“ се изпълни с над 200 души, наши сънародници, почитатели на българското изкуство. Зрителите се насладиха на емблематичния спектакъл „Секс, наркотици и рокендрол“, с участието на актьора Ивайло Христов и музикантите Добрин Векилов – Дони и Коцето – Калки. В началото на тази година, сензационното представление, близко по стил до „Stand up comedy“, навърши 25 години на сцената. Публиката в Прага имаше възможност да го види на живо, възнаграждавайки изпълнителите с бурни реакции – смях във всичките му диапазони – от лекичко хихикане, през смяха над себе си до горчищата усмивка – не само за бездомника на сцената, но за бездомника вътре в нас. Излишно е да казвам за аплодисментите – те бяха продължителни и от цялото ни сърце.

Макар и постановката да е вдъхновена от размислите на американския автор Ерик Богосян, стотиците хиляди продадени билети са доказателство за популярността ѝ в България. Според Ивайло Христов това се дължи на енергията на 60-те години, която се е разпростряла навсякъде по света и не е имало начин да не премине през България, въпреки политическата цензура на времето.

„Изразът „секс, наркотици, рокендрол“ е сякаш татуиран върху живота ми през последните дваде-

сет и пет години. В продължение на много време аз дори смятах, че „секс, наркотици, рокендрол“ е самият живот. Всеки, който не се движеше със 150 км в час на фона на проглушителна музика, просто не беше жив. Не признаваш ли рока, значи си мъртъв. Монолозите в „Секс, наркотици, рокендрол“ са публичният ми размисъл върху конфликтите в моя живот“.

(Ерик Богосян)
Текстът на пиесата е остър, провокативен, неочакван. И най-важното: честен и откровен. Ивайло Христов изпълнява много образи, а талантът му да се превъплъщава в героите си, е невероятен – не слу-

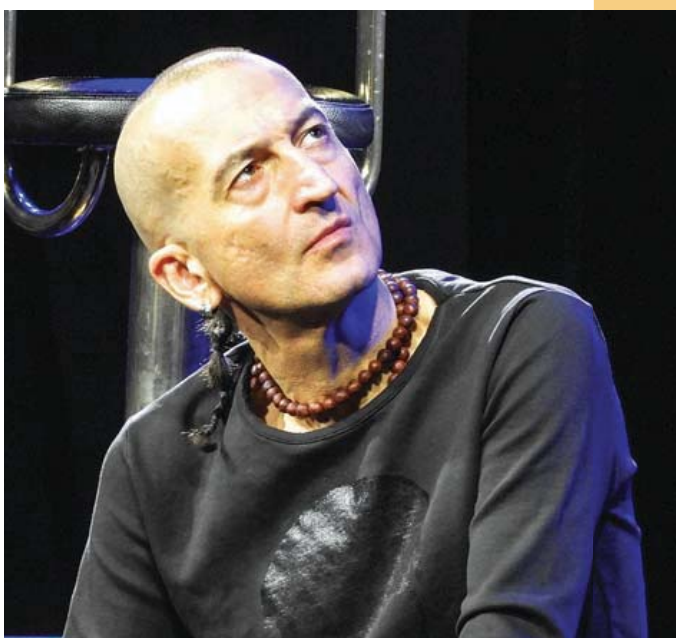
чайно публиката го боготвореше от първата до последната минута на пиесата. Коцето – Калки и Дони, през почти 2-та часа на представлението, партнират с малко текст, но с много музика – Дони с невероятния си глас, достигащ висоти, за които много изпълнители само могат да мечтаят и Коцето – с харизматичната си външност, музикален талант и позитивна енергия.

Нямаше как да устоя на желанието си за интервю с актьорите, което се осъществи, благодарение на организатора на събитието г-н Иван Иванов, на изключителната отзивчивост на Орлин Мирчев и, естествено, на

Проф. д-р Ивайло Христов

завършва ВИТИЗ „Кръстьо Сарафов“ в класа по актьорско майсторство на проф. Сашо Стоянов. Работи в Държавния театър в Сливен (1980–1985), а след 1986 г. в Театъра на българската армия. Играе и на сцената на столичния „Театър 199“ в постановката „Самотният запад“ от Мартин Макдона, пак там поставя и като режисьор спектаклите „Заешка дупка“ от Дейвид Линдзи–Абер и „Времето е спряло“ от Доналд Маргулис. Играл е в пиесите „Нощно съжителство“, „Господин Пунтила и неговия слуга Мати“, „Носорози“, „В очакване на Годо“, „Гувернант“, „Вишнева градина“, „Женитба“ и др. Като режисьор е поставял още пиесите „Човешки глас“, „Случайната смърт на един анархист“, „Секс, наркотици и рокендрол“, „Подземни тайни“ и „Нощта на рокендрола“. Асистент в НАТФИЗ в класа на проф. Стефан Данаилов, в момента води самостоятелен клас. Зад гърба си има над 120 роли в киното и театъра; режисьор на филмите „Емигранти“, „Приятелите ме наричат Чичо“, „Стъпки в пясъка“, „Каръци“. Един от основателите на театралната награда „Аскеер“.

Добрин Векилов,

по-известен с артистичния си псевдоним Дони, е поп певец, композитор, автор на текстове на песни и актьор. Завършва Медицинска академия със специалност „Фармация“. Занимава се професионално с музика от 1989 г. Започва кариерата си като басист и вокалист в групите „Атлас“ (до 1993 г.) и „Медикус“. Заедно с Момчил Колев сформира дуета „Дони и Момчил“. Първият им голям успех е с песента „Уморени крила“, следва друг голям хит – „Малкият принц“ (първа награда за видеоклипове на фестивала „Златната антена'95“). Дуетът издава 5 албума, Дони и Момчил са първите български изпълнители, излъчени по MTV, с песента им „Ближи си сладоледа“. След 2001 г. работи със своята съпруга Нети, за която създава албума „Нети“, с хит-сингъла „Луната спи“; продължава да записва самостоятелно. В началото на 2013 г. е сред основателите на супер групата „Фондацията“, заедно с Кирил Маричков, Иван Лечев, Славчо Николов и Венко Поромански. Изнасят много концерти в България, имат турнета в САЩ, Канада и редица европейски страни.

Костадин Георгиев,

известен още като Коцето – Калки, е музикант и актьор. Завършва стоматология, практикува 3 г. като зъболекар, после става асистент в Катедрата по детска стоматология в Стоматологичния факултет на Медицински университет (София). Със свои колеги лекари и стоматолози създава група „Медикус“ през 1987 г. С нея той прави 3 албума, а след като я напуска – записва още 1 албум. През 1996 г. Коцето – Калки е един от участниците и съинициаторите на експедицията „Еверест концерт“, заедно с Теодосий Спасов и Дони. Те изнасят концерт под покрива на света – на връх Калапатар, под петия базов лагер на Еверест на височина 5545 м. „Еверест концерт“ е признат за най-височинния концерт в света и е регистриран в рекордите на Гинес. След това играе в театрални постановки, а през 2010 г. участва като актьор във филма „Мисия Лондон“. Носител на награда на „Унисон“ за Артист на годината, 1993 и Награда на публиката от фестивала „Сребърният Ерос“, 1997 г.

Добрин Векилов – Дони, „избран“ да отговори на въпросите ми, предназначени специално за читателите на „Роден глас“.

– **Разкажете накратко за началото – как започна всичко и защо, според Вас, постановката получи ключова роля в българския театър?**

– През далечната 1992 г., Ивайло Христов дойде да ни гледа в единствения клуб за жива музика в София и в България по това време, „Кънтри Клуба“. Хареса ни и седмица по-късно получихме обаждане и покана за участие в „Секс, наркотици и рокендрол“. Постановката е най-дълголетната в България, а може би, и не само, защото има текст, който пулсира с всяко следващо поколение, което я гледа, има Ивайло Христов, който е най-добрият актьор в България, има комбинацията между трима ни, която пали искрата...

– **25 години по-късно, спектакълът е жив и събира своята публика. На какво се дължи подобно дълголетие?**

– Тримата заедно сме като уникален код, който отваря сейфа. Или три химични елемента, които заедно порождават първичния взрив, всеки път.

– **Променя ли се представлението – реплики, сцени – за да отговаря на времето? Промениха ли се посланията му?**

– Представлението е цяло от самото му начало, но винаги има импровизации. Има една конкретна сцена, чисто нова сцена, която се появи след такава импровизация отведнъж.

– **Имало ли е моменти, когато сте се почувствали изчерпани и сте искали да се откажете и кое Ви кара да продължавате напред?**

– Не. Влизайки в пиесата всяка вечер, в която я играем, ние също влизаме под хипнозата, заедно с публиката.

– **В кои страни по света сте представяли постановката и как Ви приема публиката? Различна ли е тази публика в България и в чужбина?**

– Не делим публиката на българска и извънбългарска. Тя навсякъде реагира адекватно на текста и играта. Играли сме в цяла Европа, САЩ, Канада, Австралия и Нова Зеландия.

– **Случката, която няма да забравите?**

– Самият автор, Ерик Богосян, ни изпрати послание за 20-ата година от спектакъла. Лично аз няма да забравя усещането, когато гледах видеото и чух имената ни и добрите думи за нас, от неговата уста.

– **Любима реплика?**

– „Казват, че пурите съкращават живота с три години. Какви, три години? Кой три години? От 93 до 96? Я, си дръжте годините, дайте си ми пурите!“

– **За пръв път ли ще представите спектакъла в Прага и какво очаквате от пражката публика?**

– Да, за първи път ще бъдем заедно в Прага. Очакваме, съвместно с публиката, отново да създадем уникален код и заедно да отворим пещерата. ♦

